

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt Primvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Saxones omnes aditus communisſe : Sed ille vi perfregit :
& in hostico solo pugnaturus constituit : occurrentes, &
iusta acie decertantes, vicit : imposito tributo (id erat
trecentorum per singulos annos caballorum) ad tempus
Perlamenti ſoluendo, dimiſit.

SAXONIAE LIBER SECUNDVS.

CAPVT PRIMVM.

Magno Karolo non ab re-
nouo ordimur principio, quod
ille Saxonie ſalutem inuexit,
cum religione Christi, maio-
rem prouinciae inducens ciui-
litatem. Libet claram & re-
ligiosam Magni huius Karoli
originem, & lineam generis
percensere, à sancto Nodoaldo Treuirorum archiepisco-
po ſumpto principio. Is magnæ vir nobilitatis, princeps,
ex Palatio rapitur ad ecclesiam : clareſcens multis per
ſanctitatem miraculis. Sororem alteram Seueram con-
ſecrauit Christo monialem : aliam Ittam, clarissimo du-
ci Pipino dedit coniugem : ex qua naſcuntur Grimoal-
dus princeps, Gertrudis diua monialis, & Begga nupta
principi Amsigiso, sancti Arnulphi ex Maiore domus,
Metensis episcopi filio : Itta peperit Pipino Karolū Ma-
gnum cum fratre. Igitur Pipino rege facto de medio, ad
filios eius Karolum & Karlomannum omnis paterna di-
tio peruenit. Karolus &ormatiæ, Karlomannus Sueſio-
nere.

ne regni coronam accepere. Parebat Francis iam dā
Austrasia, (ea est Metensis prouincia: nam quæ nūc Au-
stria dicitur, tunc Norica, diū pōst sortita est Austria &
cabulū) parebat Suevia, Baiaria, & quæ prima Fran-
cis nomen dedit, Francia Germaniæ, nunc per iniuriam
appellata Franconia, cùm verum illi nomen Galli abstu-
lerint. Seruant tamen nonnulli scriptores illi prouinciu-
sum nomen & honorem, ut Franciam vocent Orienta-
lem: Sed hoc vix patiuntur Galli, pro solita genti elati-
one: indignati, si dīs placet, qud Germanos patres, &
regni sui fundatores iubeantur agnoscere. Et quoniam
Karlomannus breui concessit in fata, relictis parvulis,
quos vxor eius vidua ad Desiderium Longobardorum
regem in Italiam deferebat, omne regnum in Karoli di-
tionem concessit: quia Germaniæ & Galli's pariter re-
gnasse comperimus, & Saxoniæ scimus iura Christiana
religionis inuexisse, iure optimo etiam regem nostrum
Saxones consulutamus: præcipue quia Germanis supra
omnes reges Francie deditissimum accepimus, lingua
eorū crebrius usum, & moribus vixisse cōperimus. Mor-
strant hodiè in Francia Germaniæ locum nativitatis
eius, & celebri memoria conseruant: maiori nisu præcla-
ra eius facinora in hac Saxonum historia pro viribus at-
tollemus. Prima eius regis gloria, Romanam ecclesiam,
tyrannide Longobardorum pressam, in libertatem ven-
dicare, & multis prædijs ex victoria amplificare. Tri-
buunt nonnulli Constantino magnam illam donationem
Italiæ & Germaniæ, & nescio quarum prouinciarum ec-
clesiæ Romanae factam, de qua ipsi viderint: Karolus
erat, qui ex victoria Longobardorum Romanam eccl-
esiæ ditauit: cùm pridē aliquanta & Goths per sua tem-
pora, & deinde Longobardi reges nonnulla cōtulissent:

ing

ānque multa dominio vacantia, ecclesia introiuit, eius iure
pr&emunita, cuius est omnis terra & plenitudo eius. Sed
h&ec ali&s. Tametsi pater Pipinus gemina in Italiam ex-
peditione operosa, multa pro ecclesia fecerit, tamen rerum
instabilitas humanarum non longeum fecit pacem ab
illo compositam: simul quod Longobardi, nisi omnibus
viribus destituti, quiescere non videbantur. Audiuit rex
oratores Summi pontificis Hadriani, & cum consilio su-
orum consolatione plenos dimisit: venturum se cum ex-
peditione militari in Italiam, visurumque pro viribus, si
possit hostes ecclesia ab illius ceruicibus submouere. Nec
segnius arma paravit, exercitus conscripsit, commeatus
prouidit, regni sui negotijs magna authoritatis viros
pr&eposuit: vbi omnia ex sententia constit&erent, mouit in Ita-
liam: & magnis conatibus subuerso regno, Longobardo-
rum regem captum, in Franciam adduxit. Quam rem
quia pleniū in Dania, vbi ad Longobardorum gesta de-
scendimus, sumus exequunti, nunc breuiter attactam re-
linquimus, eōmittentes lectorem. CAP. II.

SAxonici verò bellū à memoria Karoli Martelli auī
sui nunque diū fuit intermissum: & in eo aliquid per
Karoli duces, ipso alijs implicito, est attentatū, dum ille
vel in Aquitania Hunoldo rebellanti occurreret, & Lu-
pum Vasconie ducē, ad quem Hunoldus confugerat, de-
terreret, vt non solū perfugam Hunoldum, sed ipsum
quoquè se Lopus Karoli permitteret potestati. Quan-
diū etiam ille in Italia bellum ageret Longobardicum,
duces eius Saxonibus sunt collectati. Illo autem absolu-
to, reuersus in Franciam, totis se viribus animi & re-
rum conuertit ad Saxonicum bellum peragendum: quo
neque prolixius, neque atrocius ullum vñquam gesit:
quia Saxones, sicut omnes ferè Germaniae nationes,

natu-